SPORT OCH SPE

STOCKHOLM 1912

Rbv

PRIS 75 ÖRE

SVERIGE GENOM KONSTNÄRS-ÖGON

Af CARL G. LAURIN

Häft. kr. 3: 25; i klotb. kr. 4: 50. Med 38 illustr., däraf 23 i färgtryck.

I text och bilder ett praktverk!

Finnes i hvarje bokhandel. Äfven tysk, fransk och engelsk upplaga.

Den bästa present till utländska vänner!

AKTIEBOLAGET NUMA STOCKHOLM

KIKARE

Specialmodeller för olympiska spelen från kr. 10: — pr st.

NUMA DROTTNINGGATAN 27
GÖTGATAN 21

För sommarnöjet:

Hängmattor, Hvilstolar, Simdynor, Simbyxor, Kanoter, Roddbåtar, Åror, Skjutkäppar, fullständig Turistutrustning, Fyrverkeripjeser m. m.

Begär sommarpriskuranten från

Mauritz Widforss' H. A. B. Klarabergsgatan 31 STOCKHOLM
Kungl. Hofleverantör.
Filialer: Drottninggatan 88 & Stadsgården 2.

Olympiska Spelens enda officiella

Festmärke.

Tillverkas på uppdrag af Olympiska Spelens kommitté. *Pris i kontr. silfver kr. 1: 50.*

Bör bäras af alla.

Försäljes i de flesta affärer samt direkt från tillverkarne.

ÖSTBERG & LENHARDTSONS AKTIEBOLAG
LILJEHOLMEN.

Charles Backman

Generalagent
för alla slags Europeiska
Viner & Spirituosa.

Endast
Första klass firmor
Representeras!

Välsituerade medagenter antagas.

STOCKHOLM

Riks- 345. -:- Allm. 63 50.

Världens förnämsta Präcisions-Fickur.

Använd alltid våra **Kontrollkranar** för servering af

Mineralvatten och Läskedrycker.

- - Absolut jämn temperatur. - -
Ringa isåtgång. - Säker kontroll.

Begär katalogen som sändes gratis och franco från

Metallfabr. Aktiebolaget Kontrollkranen
Kontor & fabrik: **Sundbyberg.**
Utställning: **Centralpalatset, Stockholm.**
Riks- & Allm. Tel.

Viking-fickur

för damer och herrar, gå rätt i köld och värme. Verket är matemat. riktigt konstrueradt. Eleganta boetter af guld, silfver och nickel. Bese prof hos **urmakaren**, som säljer Vikinguren under flerårig garanti

Sveriges Urmakare A.-B.
Stockholm C. 1.

Förste gästen: — Hur sjutton kan du stå här så lugn?
Andre gästen: — Jo, jag har redan fått en nubbe af **Reymersholms Gamla Aquavit.**

SPORT OCH SPE

utgifven af Söndagsnisse—Strix eller Strix—Söndagsnisse

OLYMPISKA SPELEN 1912

E. LUNDQUISTS BOKFÖRLAG
(I DISTRIBUTION)

KLICHÉERNA FRÅN WARNER SILFVERSPARRES NYA GRAFISKA AKTIEBOLAG

TRYCKT HOS P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG STOCKHOLM 1912.

STOCKHOLMS STADS-ARKIVS BIBLIOTEK
2 JUL 1975
Rbv
Br.

Öfverste Balck. Vinterporträtt.

SPORT.

Från min tidigaste barndom har jag älskat sport i alla former. Och när jag växte till och upptäckte att jag hade muskler som fungerade oklanderligt, växte också själftilliten och jag deltog entusiastiskt i slagsmålen som arrangerades mellan byalagen.

Vi slogos vanligtvis om flickor, men nästan lika ofta på grund af olika uppfattning om den gudomliga rättvisans ingripande i bondtolfva. Vi slogos med snusdosor i skenet från månen som hällde ut sin mystiska mjölk i bygatorna medan kornknarrarne spelade i ängarnas doftande gräs. En och annan gång skar en knif sin glänsande blixtfåra genom dunklet. Vi *märkte* hvarandra, skuro upp mungipor, ändrade om näsor, lossade örlappar och dagen efter voro medicinmännen sysselsatta med nål och tråd, sydde ihop kinder och satte fast lossnade skalper, tråcklade ihop läppar och fäste solbrynta öron ungefär där de suttit förut.

Grottmänniskoinstinkter väcktes, lifvet sjöng urtidsånger, vilda och galna melodier i våra friska kroppar och när man i raseri vältrade sig i dikenas hundkaksskogar och sökte efter hvarandras strupar med tänderna — medan flickan stod och väntade på segraren i lönnarnes skugga, då lefde man, och jag tackar lifvets herre att jag icke blef en liten blek herrgårdsfröken med sybåge och blåådrade tinningar.

Den af mina läsare som erinrar sig slagfältens utseende dagen efter Gravelotte eller Sédan kan göra sig en föreställning om hur det såg ut i bygatorna på söndagsmorgnarne, ty vi slogos hälst på lördagskvällarne, sedan hälgen gått in. Framtänder, hårtofsar, bitar af mässingskedjor, trasor som förr varit kläder, stöfvelsinkor och röda stänk i vägdammet, knappar, blydaggar, mösskärmar, gärdsgårdsstörar betecknade vår framfart.

Detta var värkligen sport. Det fanns ingen muskel som icke fick sin ordentliga träning, massage, utveckling. Och det är i den sportens tecken vi skola segra, om vi bli anfallna, det gud förbjude. Den sunda vildhet som en svänsk kan utveckla då han blir anfallen, är så ståtligt vacker och effektiv, primitiv, explossiv, att vi kunna känna oss ganska lugna, när det en gång gäller.

»När jag blef soldat» som tyskarne säga, alltså när jag exercerade bevärings slog jag mig på dragkamp i denna sports enklaste form, fingerkroken. Jag besegrade hela mitt kompani och tillkallades alltid då någon bjässe från andra kompanier kom och utmanade i tältgatan.

Endast en gång fann jag min öfverman i ett kronvrak, en skomakare från Öland som firade sin midsommar på lägerplatsen. Han hade gått hela dagen och skrutit vidt och bredt om sin oöfvervinnelighet. Jag efterskickades och kom till platsen stolt och själfmedveten, hvisslande och egenkär — hundra segrars lagrar skuggade min pannlugg.

Skomakaren fixerade mig och spottade föraktfullt ut ett halft kilo Jönköpings matsnus farligt nära mina kommissbyxor. Så planterade han sina stöfvelklackar i fosterjorden och sträckte fram ett monstrum till långfinger, svart, beckigt och afskräckande. Jag högg i, kände mig för, började sakta och klämde till med hela min styrka. Men det var som att försöka draga en förtöjningsring ur en stenkaj. Skomakarens långfinger kunde inte böjas, ty det var växt i krok och saknade leder. Tack vare denna abnormitet hade skomakaren blifvit smått förmögen — efter landtliga begrepp — på vadslagning om fingerkrok, oberäknadt de otaliga kaffegökar hans ständiga segrar inbrakte honom.

Jag fick honom inte ur fläcken. Han stod fast, rotad i jorden, som *Meta* i det klassiska Stadion och jag fick den föreställningen att hans klackar slutade i jordens medelpunkt.

Men jag genomskådade humbugen och ville dra med vänster hand.

Det ville inte skomakaren.

Det utspann sig en diskussion med vår dialog som språngbräde — — — och efter några sekunder voro vi omgifna af öländningar, vilda sjömanspojkar på hvilkas vapenrockar lössen gingo i rader och processioner. Men Vedbopojkarna, till hvilka jag hörde, voro heller inga mesar. Slagsmålet började.

Man lopp dit. Stamsoldaterna, gamla indelta bönder med torp och gula polissonger, och unga jättar med axlar som Atlas, folk från alla härader i Småland lupo dit för att njuta, beskåda och kritisera Öländningarnes kamp med Vedbopojkarne.

Och det blef ett slagsmål — — —

— Akta er! Bort med knifvarne! Rent spel! ljöd det, och skriken återskallade i alla tältgatorna. Befälet kom, feta kaptener och gråa majorer och unga och gamla löjtnanter. De kommo direkt från sin fästmiddag med tidningarne däfna af vin, somliga med cigarren i mungipan och utan sidogevär. Det gick gemytligt till på den tiden. Där fanns ingen i vår nuvarande mening modern officer, men det fanns trohjärtade, tappra, naiva själar bland dem, män som älskade och kände sin tropp och deltogo i individernas privata sorger och bekymmer. Det var kärleken till torfvan, den egna jordkokan som då var vårt försvars grundval. Och det kanske inte var så dumt som tanke. Carl XI var ingen dum karl. Hans idé vaknar kanhända till lif en gång till i modernare form.

Men till slagsmålet.

Hvad kan ett befäl med punschmagar invärka på ett par hundra unga bärsärkar med ansiktena hvita af vrede och brännvin? Knifvarne kommo fram, muskler spändes, man slogs som man slåss i ungdomens vår.

En lång mager Öländning som ansåg mig som stridens upphofsman fast jag bara framhållit att det inte

Beställ Edra trycksaker hos
Telef: Allm. 160. 44 96. Riks 487
Palmquists Aktiebolag
St. Badstugatan 1, Stockholm
Utför allt slags BOKTRYCK
Stort urval Ryska stilar

Generalsekreteraren Kr. Hellström i sitt arbete. *Teckning af T. Schonberg.*

var fair play, att skomakaren kom fram med ett krokväxt långfinger, störtade sig öfver mig. Hans väldiga näfvar skymde himlahvalfvet och jag slog till i hans maggrop så att han vek sig som en fällknif. Han låg där kvidande i dammet och hans kamrater som voro i slagsmål hvar och en på sitt håll, sargade hans bruna kinder med sina klackar.

Jag greps af stridens yra, slog ihop händer och klackar och störtade mig öfver närmaste man. Jag hade på den tiden ingen slagsmålsteknik. Jag visste icke att man ej bör använda händerna som släggor utan som stötvapen. Jag slog blindt i högen och såg blod och mörker framför ögonen, och stundom kom en ljuf matthet öfver mig som alltid, då ens sinnen bringas i öfverraskande och plötslig funktion.

Det var en trängsel — — och jag tyckte mig flyta på ytan af människohafvet. Jag kände icke marken på flera sekunder ibland, och mina armar rörde sig automatiskt och jag såg blod och stirrande ögon med fasa i.

Och rätt som det var låg jag med blödande läppar och blödande näsa och andades in damm och sand, medan man brottades på min rygg, satte in järnskodda klackar i mitt bakhufvud. Och öfver mig gick en underbar vind fylld af småländska svordomar, skrik, stånkningar, hväsningar.

Men jag svimmade icke, fast bondsulorna bearbetade min rygg. Jag grep om närmaste benpar och drog mig upp och började slåss igän, slogs med afsikt att mörda, planlöst och dumt, men slaktlukten och svettlukten omkring mig gjorde mig galen.

Och plötsligt stod jag ansikte mot ansikte med korpral Storm, min halftroppchef.

— Ä han inte klok, Engström Kapten kommer! Stopp näfva' i böxflikera å ge sej härifrån, för han blir stört olöckeli!

Jag vaknade till besinning och trängde mig ut ur den klump af svettiga kroppar, ben och knytnäfvar, af hvilken jag hittils varit en beståndsdel. Blodet rann från min näsa och mina läppar och jag gick med hoppande steg och bevarade slagsmålets tummel och passion i min hjärna.

Kaptenen stod framför mig. Han var fet och godmodig och hans ögon strålade ut välvilja.

Han sade under det jag knöt näfvarne och neg på bondmanér: — Inte skall kandidaten vara med om sånt här! Inte ska man slåss, inte!

Och med ens stod situationen klar för mig!

— Ska man inte slåss? Det är väl därför vi går i noggrann marsch några timmar om dagen! Det är väl därför vi ä här! Just för att lära oss slåss!

Och min ilska rann öfver. Tårarne kommo i kaskader och jag svor och uppfann nya eder och skulle kanske ha begått dumheter om inte den hygglige kaptenen tagit mig i axeln och med en vacker blick sagt: — Se så, kandidaten, seså, seså, kom i stället

Fotboll. *Teckning af T. Schonberg.*

Den gamla damen: Kom Johansson så går vi, annars kanske vi bli stämda som vittnen.

och ät middag hos oss i mässen och dansa, för vi ska ha bal i kväll.

Jag var afväpnad — och under vårt resonnemang hade ett kompani stamsoldater ränsat valplatsen. Ölänningarne drefvos in i sin barack och Vedbopojkarne fingo portförbud.

Och på kvällen dansade jag med sköna fruar och förde min kropp i ädla och harmoniska rörelser och drack champagne och kognaksgrogg — ty whisky fanns inte på den tiden.

Tror ni inte att detta var sport?

Det var sport och jag beklagar endast, att jag inte fick tillräckligt många tillfällen till träning. I så fall skulle jag just nu, i kväll, varit en fruktansvärd motståndare.

*

När jag blef äldre, tog jag lektioner i boxning. Jag slogs tillsammans med en kamrat för Cronholm och fick lära mig sätta in min kroppstyngd i slaget. En kväll i Stockholm ville Gud låta mig visa hvad jag kunde. Jag blef anfallen på Norrmalmstorg och svarade med, mitt favoritslag, swing to the jaw. Mannen som fick slaget lämnade fosterjorden med fötterna och kom ner med stormen först. Det blef folksamling, polis, panik. Jag presenterade mig för polisen och har sedan inte hört af saken. Men om läsaren någon gång möter en välklädd herre som saknar haka — så är det den.

Sedermera piskade jag upp två af mina drängar. En var sjöman och slagskämpe med erfarenhet från hamnar från Melbourne och jorden rundt till San Francisco. Men då han ville dra knif svimmade han efter en swing. Jag har sällan träffat en höfligare man.

Den andra drängen var bara 25 år, en yngling som stöp med det samma. Utan vidare spisning. Han har nu en humanare men dummare husbonde.

Hvarför jag berättar detta? ! Jo, Mitt herrskap, dessa upplysningar äro lika goda som en F-båt och bättre än varningsord. Grisslehamn är en viktig punkt, strategiskt viktig, och det är med tanke på försvaret som jag bosatt mig här för att ta emot första knuffen.

Jag inbillar mig att tsaren, då han läser det här och förstår, hvilken ilska jag kan utveckla, betänker sig två gånger minst, innan han skickar hit folk för att eröfra oss. Just nu sänder jag en hälsning till Finland och det goda ryska folket, till deras målare och skalder och vetenskapsmän, till deras förnäma, kulturellt goda män. Jag sänder härmed en hälsning till Artschibascheff, Andrejeff och Gorki och Ssologub. När dessa mäns litteratur blir öfversatt till svenska på allvar, komma vi att bli goda vänner och förstå hvarandra.

Jag anser det vara konstnärernas och skaldernas högsta uppgift att mäkla fred. Vi ha större förutsättningar än politici. Därför att vi äro hederliga. Vi kunna slita ut vårt blödande hjärta ur bröstet och skänka det till en kamrat. Han blir röd om händerna och svimmar kanske, då han kysser hjärtat, men han bör svimma af glädje. Alla mina ärliga konstnärskamrater, *ingen nämnd, och ingen glömd,* böra förstå mig just nu.

Det är lustigt att sitta här nere i ateljén när dyningen smäller mot bärgen och önska godt åt alla goda människor. Jag är glad att jag fått tillfälle att säga detta.

Egäntligen skulle jag ha skrifvit om sport — och det har jag ju delvis gjort — men jag har glömt kulstötning och Maratonlopp och häcklöpning och spjutkastning.

Nyss red jag på min Islandshäst, kariär. Det är under inflytande af denna ridts minne som jag är på godt humör och undertecknar mitt ärliga namn —

Albert Engström.

Olympia-Cigarren ger den **högsta valuta** tobak kan ge för **15 öre. Special-cigarr för**
HUGO LUNDGRENS CIGARRIMPORT,
19 Stureplan (Hörnet af Kungsgatan).
Riks-Telef. 2013, 12595. Allm. Tel. 7402, 4741.

Teckning af N. Ringström.

När Stockholm var ungt.

De första Olympiska Spelen.

SPE.

Just nu är det 32 gr. i den lykta vid Lilla Vattugatan, Klara församling, stockholm N., där jag sitter och redigerar detta förträffliga nummer utgifvet af Sveriges Skämttidningar. Buga dig, o Strix, för denna premiärkomplimang! Genom mina öppna fönster hör jag gatans buller och den eviga musiken från Dalaföreningens lokal strax bredvid. Tirum tira li la tirum li la och om 20 minuter kommer en pojke för att hämta manuskript till en sida eller en half. Bäste Albert, jag är viss på att öfver Grisslehamn blåser hafvets vind svalkande och skön med doft af tång och allt det där som finns i den moderna strand- och hafslyriken...

Dammet stiger från gatan, vagnarna dåna och tirum tili la tirum tiri.

Staden är full af unga sportmän, unga män, med smidiga vackra kroppar, men hvilkas ansikten icke tillhöra de absolut intelligentaste på jorden.

Sport — jag minns:

För 20 år sedan gjorde jag en söndag en promenad till Drottningholm, som då var ett värdshus som nu är nedbrunnet. I mitt sällskap var en ung man som var rätt fet, hvilket gjorde, att vi ofta hvilade vid dikesrenen. Vi lågo på rygg i det höga sommargräset och stirrade mot den blå himlen och frågade oss själfva hvarför vi egentligen gett oss ut en så varm dag. Dammet stod som en rök i vägkröken och ur den röken framträdde så småningom en underlig skepnad. Det var en ung man, klädd i korta, hvita byxor och tröja, som kom löpande. Han tränade. Min vän som låg i gräset, flög upp och innan jag hann hindra det, hade han kastat sig öfver löparen, slagit ikull honom och höll honom tryckt mot landsvägen allt under det han skrek:

— Det är en som rymt från Konradsberg! Kom hit och hjälp mig att hålla honom!

Det var för 20 år sedan. Sporten var barn här i landet, i dessa dagar är rymligen från Konradsberg landets herre och härskare.

Har sporten någon betydelse? Ja, i England där man öfvar sin kropp hela sitt lif, där man leker ända in i gubbåren och där hvarje man — om han är en man — behåller sitt gosselynne lifvet igenom.

Svensken är bekväm. Vid 25 år slutar han sporta — om han någonsin gjort det — och blir på några år så tjock och fet som han är.

Men sporten bör drifvas med måtta. Att springa 4 mil kan måhända vara bra för den som känner på sig att han måste göra det, men att efteråt bäras hem i en bår är icke vidare klädsamt för en gentleman, som är mån om sitt anseende.

När jag för några år sedan tog Idrottsmärket i guld*) tränade jag aldrig på 10,000 meter. Jag hade ingen lust. Men så en kväll sprang jag loppet på 22 min.**). Jag menar därmed att många äro sportmän utan att veta det.

För några år sedan brukade några vänner till mig träna litet med kast och löpning på Ladugårdsgärdet. Efter en månads dagligt arbete, kastade de spjut 23 meter med högra handen och 17 med vänster. De voro mycket stolta öfver dessa kast. Ända tills att något hände. En dag kom en ung målare, som var smal och klen och blodfattig och aldrig sett eller tagit i ett spjut, han kom af en händelse ut till Gärdet. Man bad honom försöka. Han tog spjutet och utan sats kastade han det 28 meter, 5 meter längre än alla de andra. Jag var själf närvarande och såg bragden och sedan dess tror jag inte på att den som har ett rekord är den starkaste och bäste.

Men en man bör vara hemma i alla kroppens färdigheter utan att sätta rekord. Man bör kunna allt utan att vara akrobat. Jag kommer just nu ihåg en historia som på sätt och vis är belysande ehuru den icke håller sig på sportområdet.

Historien berättades en afton af Albert Lindström, Rikards fader, ungefär så här:

— Jag har lärt mig mycket här i världen på de öfver 50 år jag lefvat. Jag kan en hel del, som beredt både mig själf och andra glädje. Men en enda liten sak har jag aldrig kunnat lära mig: *jag kan inte hvissla.*

Som pojke var jag mycket ledsen öfver denna lucka i mina talanger. Jag gick ensam för mig själf och formade munnen på det mest underliga sätt, andades in och andades ut — men omöjligt. Jag låg vaken om nätterna och arbetade, men inte ett ljud kom öfver mina läppar. Min barndom förbittrades af denna fatala brist i mina talanger — men åren gingo och jag fann att man kan lefva ett godt och lyckligt lif och få rätt begåfvade barn utan att hvissla. Häromdagen inträffade dock en händelse som gjorde mig öfvertygad om, att det vi icke kunna, är af större vikt än det vi kunna. Jag kom gående genom Kungsträdgården på väg till Jakobs kyrka. Alldeles vid planteringen kring Karl XIII:s staty stod en äldre ensam dam som såg mycket bekymrad ut. Hon kom fram till mig och sade i upprörd ton:

— Snälla herrn, skulle herrn vilja vara så god och hvissla på min hund. Han har sprungit in i planteringen och jag kan inte få honom därifrån.

Jag tänkte: detta är ett försåt af Försynen, som vill roa sig på min bekostnad. Försynen har händelsevis ingenting att göra, Försynen skickar denna gamla dam i min väg för att fördrifva tiden tills något allvarligt inträffar.

— Min fru, sade jag, jag kan en hel massa saker. Jag kan spela orgel och sjunga, jag kan berätta historier och säga vitsar och vara rolig, men ett kan jag icke och det är hvissla! Er hund kan vara fullkomligt lugn för mig. Men där kommer ett stadsbud, låt oss tala vid honom.

Jag bad stadsbudet hjälpa den gamla damen. Han vägrade. Det stod ingenting i hans reglemente om att hvissla på hundar. Och efter hvilken taxa skulle han ha betaldt? Nej, sådana uppdrag ville han inte ha. Förresten hade han brådtom.

Jag förstod att *detta stadsbud icke heller kunde hvissla,* utan endast försökte dölja sig bakom en massa omständigheter och prat.

Vid Hamngatan fick jag då se en polis. Han skulle rädda den gamla damen. Jag gick fram till honom och bad honom komma med till Karl XIII. Han kom. Och då han fick se en lös hund, som sprätte tulpaner och tusenskönor i planteringen, for han ut mot den gamla:

— Ni vet väl att hundar inte få gå lösa i Torget! Hvad heter Ni? Hvar bor Ni? Har ni skattat för hunden?

*) Lögn. *Korrekturläsarens anm.*
**) Rekordet är 31 min. *Korrekturläsarens anm.*

FRAMKALLAR
KOPIERAR
FÖRSTORAR
BENNO BECKEMANS
FOTOGRAFISKA MAGASIN
Allm. Tel. 834 · 15 DROTTNINGGATAN 15 STOCKHOLM · Riks. Tel. 13526
PLÅTAR=FILMS
KAMEROR
FOTO=UTENSILIER

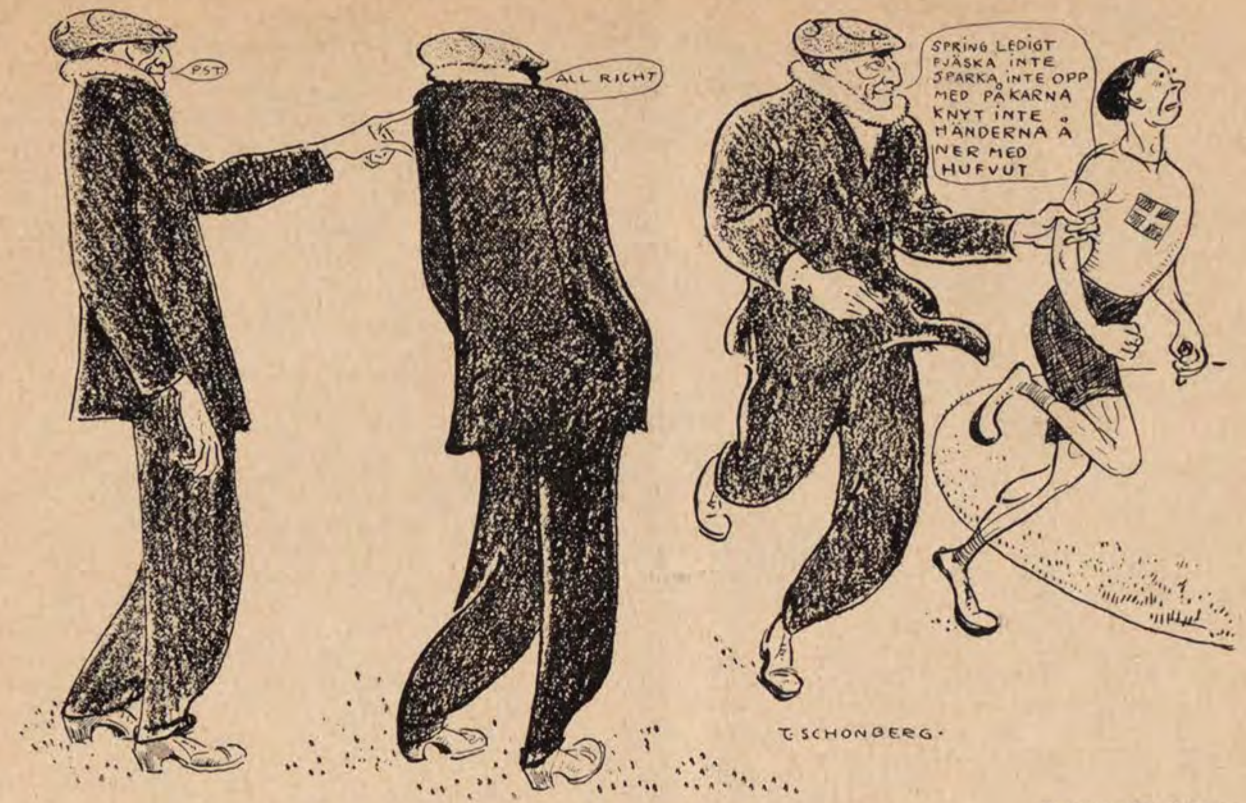

Teckning af T. Schonberg.

Tränaren Hjertberg.

Och så gick han in i planteringen och började jaga hunden bland alla rabatterna och blommorna. Den gamla damen sjönk förtviflad ned på ett säte och jag gick tyst och stilla upp till Jakobs kyrka, till min orgel och mina noter. Men på vägen tänkte jag: hur: underligt är icke lifvet! En gammal kvinna kastas i sorg och olyckor, blir kanske släpad inför domstol kanske kastad i fängelse, förlorar sin käraste vän och kanske förgås af förtviflan — och allt detta för att jag inte kan hvissla! Utom det att en polis blir besvärad på sitt pass och ett stadsbud generadt.

— — —

Detta var Albert Lindströms berättelse och med den vill han säga:

Unge man! Drag nytta af hvad du hört! Lär dig att hvissla, lär dig allt hvad en gentleman behöfver kunna för att icke bli utskrattad af Försynen.

Nu kom tryckeripojken.

Hasse Z.

Olympiska Spelens Affisch.

Vänd om planschen så ser ni hvad Hjortsberg menat — men ej kunnat få fram!

MURATTIS CIGARETTER

FOR EVER Med guld-, kork- & utan munstycke. (Erkänd oöfverträffad till sitt pris.)

ARISTON de Lux, m/guld-, m/kork- och N:r 5 u/m.

Kontinentens och societetens mest omtyckta märken. Rekommenderas på det varmaste af alla verkliga kännare. Rökas i hela världen.

Engrosnederlag för Sverige:

ALFRED LINDAHLS IMPORT A.-B., MALMÖ.

Teckning af T. Schonberg.

Dem vi hoppas på.

ENERGON

Pröfva de af läkare förordade svenska **Nerv- och Kraftnärings**-preparaten **ENERGON, ENERGONKAKAO, ENERGONMALTOS** och **ENERGONCHOKLADKAKOR.** *De förtaga nervositet, öka prestationsförmågan, motverka öfveransträngning, stärka nerver och muskler.* Säljas i Apotek och Drogaffärer. Tillverkas af A.-B. Pharmacia, Stockholm.

Kontrollant Professorn Fil. Dr. K. A. Vesterberg.

Teckning af T. Schonberg.

En Marathonlöpares tankar under loppet.

Warner Silfversparres Nya Grafiska Aktiebolag

RIKSTELEFON VÄXELSTATION 1779 & 9190

LILLA VATTUGATAN 22 · STOCKHOLM

ALLA SLAGS KLICHÉER

ALLM. TELEF. VÄXELSTATION 6680 & 7605

En stor man.

Söderamerikansk novell. — Ur en hittills outgifven 10-öres bok.

Larsberg var en stor man. En skarp grabb, föstårn. Han var en af samtidens mest framstående personligheter, och hans porträtt hade stått i flera tidningar. Han var världsmästare i löpning på 4,711 meter, å de fanns ingen grabb i hela världen, som kunde bräcka honom på den distansen. Dom hade nog försökt, aktare! Men Larsberg var en kontinental företeelse, som var välkänd på alla utlandets täflingsbanor, å tji fick dom andra grabbarna. Larsberg hade alla väggarna i sitt hem å alla byrålådor och kommoder fulla med pris — medaljer, pokaler, skrifställ och Kalle Fagerbergs gubbar i brons. Men i sitt hjärta tyckte han ändå, att allt det där va bara nys. Han hade bara gjort sin plikt mot fädeneslande, å prisena tyckte han va bara mök egentlien. Så stor var han. Å han visste ju, att ingen kunde bräcka honom. Han behöfde bara visa sig på banan, så gick det ett sus genom den tätt packade åskådaremassan å grabbarna som skrek: Larsberg! Stå på're Larsberg! — Men då kunde ibland ett leende af förakt krusa hans fina, stolta läppar. Han gillade inte grabbarna, som skrek, han nästan föraktade hela världen, för ingen kunde ju bräcka honom, å han visste ju, att han alltid måste segra. Så stor var han.

Å, akta're grabb, nu satt Larsberg på Bäns å dilla fö sej själf. Ensam som alltid. Den distingerade gestalten väckte allmän uppmärksamhet bland nöjesetablissemangets förnäma publik, fö dom såg genast, att Larsberg var en stor man, som hade varit i utlande. Redan hans nymoderna rissel skvallrade om världsmannen, å han höll sitt knaster med fulländad elegans. Men Larsberg brydde sig inte om publikens blickar. Med kall likgiltighet såg han ut öfver mängden, som höll sina nyfikna tiror fästade på honom. Han kände sej i själfva verket grund å darri inombords. Ingen må tro, att han gladde sej åt människornas stumma hyllning. Den var han så van vid, och han visste ju bäst, hur litet den egentlien var värd.

Nej, han tänkte på, att han nu hade fått en farlig medtäflare. Inte för att Larsberg va skraj, tji skraj, skarpt tji! Men den unge medtäflarn var inte som de andra. Larsberg var van att med sin skarpa blick pröfvande tränga in i människohjärtats innersta inälfvor, å här hade han genast sett, att det fanns takter hos Jonke, så hette medtäflaren. Å så en annan sak. Jonke hade en tjejja, men de hade inte Larsberg. När skulle han haft tid med det? I kampen om världsmästerskapet på 4,711 meter hade han offrat hela sitt lif. Kärleken fanns inte till för honom. Men Jonke — han förtjänade att bli lycklig. Det visste Larsberg.

För det var i själfva verket en snygg tjejja. Hon stod i parfymaffär och luktade som ett helt himmelrike. Hon hade små, små fötter och fina, välformade vrister och genombrutna violetta silkesstrumpor och — oh! min penna vill förirra sig in på privatlifvets helgade område! Men tjejjans små hvita händer kändes alltid så mjuka af Kaloderma, när hon sög en grabb i kardan och hälsade så förtroligt på sitt kamratlika sätt. Å så hade hon karaktär, så att hon umgicks bara med säkra grabbar, som härdats till män under idrottens pröfvande lekar. Det var blifvande världsmästare allihop, och Jonke var den tjusigaste af alla, född till segrare med sina starka ben och bedårande sköna ögon.

Larsberg kände ett sting af smärta genombäfva sin starka själ, som hårdnat till järn under kampens spänning på all världens löparebanor. Han hade aldrig älskat! Att med benen rycka till sig segerns lagerkrans, det kunde han, men anbelangandes tjejjor var han alldeles bakom flötet. Dock — inte ett ögonblick afundades han Jonke! Som den idrottens gentleman han var, önskade han själf, att Jonke skulle segra.

Men där borta satt Jonke med sin tjejja vid ett undangömdt bord. De lyckliga! De badade i sällhet och kälek. De sågo endast hvarandra. Drömmande blickade de djupt in i hvarandras tiror. Larsberg såg dem, och någonting som liknade en rysning banade sig väg ur hans breda bröst: — Lilla Lisa! hviskade han nästan ljudlöst för sig själf, lilla, lilla Lisa! Du ska få din Jonke! Jag skall skapa eder lycka! —

Han hade fattat sitt beslut. Hans plan var mycket enkel. I morgon skulle den stora täflingen gå af stapeln. Inför hundra tusen människor från alla världens länder skulle då äfven Larsberg och Jonke täfla om världsmästerskapet på 4,711 meter. Ingen mer än Jonke vågade möta den store löparen i denna täflan. Men då skulle Larsberg låta Jonke få komma före, låta Jonke först spränga målsnöret! Det var hans enkla plan, så genialisk i all sin enkelhet, men dock så svår att genomföra. Ah! Om publiken i Bäns hade anat de afgrundskval, som nu stormade i den olycklige Larsbergs bröst! Då skulle den ha lefvat ända in i själen inför den vansinniga smärta, som nästan ville kväfva honom. Men inte en muskel rördes i hans ansikte. Orörlig satt han där, som vore han gjuten i brons, tills att kampen i hans inre rasat ut och ett stilla lugn sänkt sig öfver honom. Och kvällen kom, den milda sommarkvällen. Fästet kransades af guldmoln. En massa fåglar började kvittra i träden: pip, pip, pip!

Larsbergs beslut stod orubbligt fast. Jonke skulle få besegra honom och öfverta hans storhet. Då skulle Lisas hårdhjärtade fader nödgas att ge vika. När Jonke vunnit denna seger var han ju en stor man, och ingen fader i världen skulle kunna vägra att ge sin dotter åt världsmästaren, äfven om denne vore fatti. På vädjobanan mätes inte människovärdet med pängar, och idrotten är vår tids ridderlighet. Så skulle Larsberg skapa de båda ungas lycka. Sedan gällde det för Jonke att i kampen med de andra grabbarna behålla sin plats som nummer ett. Han skulle kanske få erfara, att världsmästarens ställning medför ett tungt ansvar. Men det blir hans ensak!

— — —

Dagen därpå spreds med telegrafen till alla världens tidningar, de största som de minsta, det nästan sagolika budskapet, att Larsberg, världsmästaren på 4,711 meter, var slagen i täflingen och att

FÖRLÄNAR HUDEN :: UNGDOMLIG FRISKHET och SKÖNHET. :: :: ::

M. ZADIGS PRISBELÖNTA NEUTRALA
LANOLIN-CREME-TVÅL
M. ZADIG, MALMÖ, H. M. KONUNGENS HOFLEVERANTÖR.

VÄLGÖRANDE, MILD och BEHAGLIG. :: ::

Den verkliga höjdhopparen.

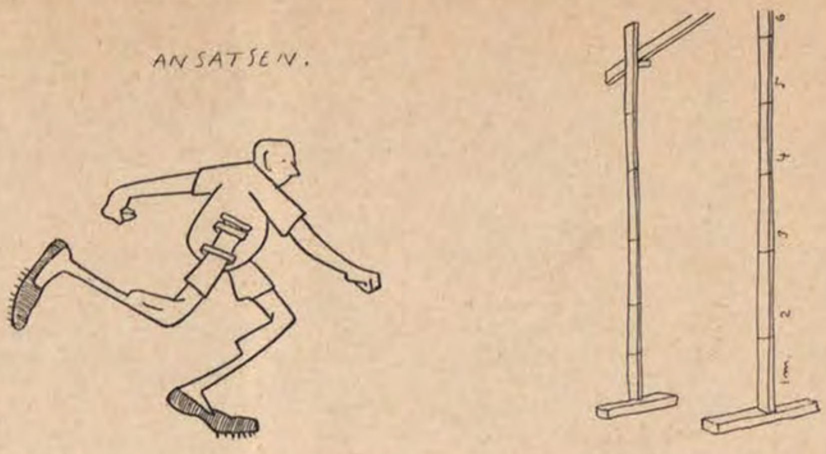

Teckningar af E. Schvab.

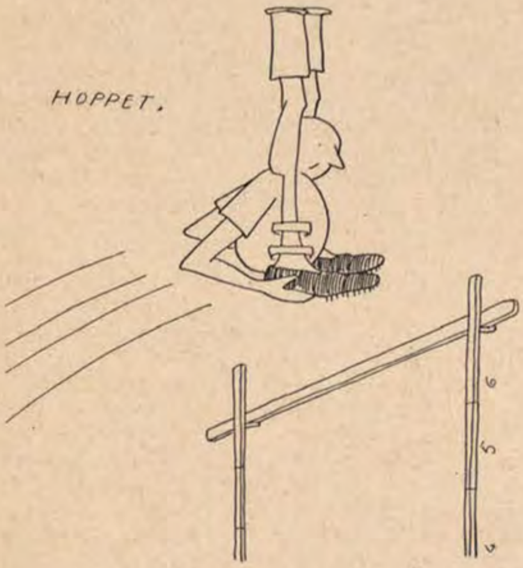

Jonke ryckt upp som etta. En stor man var fallen, och en ny stor man trädde fram inför all världen, hälsad med jublande bifall. Ack, sådant är ju lifvet, och fåfängt vore det att klaga!

Men osedd af alla smög sig en ensam man bort från löparebanan. Det var Larsberg, den slagne. Ja, alla kortsynta människor trodde att han var slagen, men i själfva verket hade han vunnit den största segern af alla: segern öfver sig själf. När han var ensam och ingen såg honom, log han ett sällsamt, stilla leende. Han hade sett tårar, glädjetårar i Lisas ögon, medan hon ropade högst i mängden: Jonke! Jonke! —

Men Larsberg kände, att så stor som nu hade han aldrig varit. Ty nu var han en verkligt stor man. Däraf det sällsamma leendet på hans läppar.

— — —

Klara er väl, grabbar! Människohjärtat har sina afgrunder!

Martin Koch.

Ordförklaring.

Nys, mök = smörja; *rissel* = kostym; *knaster* = cigarett; *tiror* = ögon; *grund, darri* = obehaglig; *skraj* = rädd; *de fanns takter* = det fanns godt gry; *tjejja* = flicka; *Sög en grabb i kardan* = tog en pojke i hand; *bakom flötet* = okunnig, omöjlig (ungefär!).

"SPORT och SPE":s PAPPER LEVERERAS AF CARL E. GRUBBENS STOCKHOLM

MARATHONLÖPARNA
FUTURISTIS

Förklaring.

Nederst ser åskådaren löparnas ben och nummer. N:o 23 synes närmast målet.

Åskådaren sitter med ansiktet mot *norr*, alltså ser han *bakom* löparna en bit af Kvarken, ångaren »Luleå» och bakom ångaren de lappska fjällen med lappar och öfverst polstjärnan.

INKOMMA TILL MÅLET.

K PLANSCH.

Till vänster synes en åskådare, han är bror till löparen N:o 33 och böljan bredvid honom visar stormen i hans själ. Han är idel öga, hvilket visas med ögat framför honom och hans sinne (ett aeroplan) sväfvar mellan Hopp och Fruktan (H och F).

Öfverst synes de deltagande nationernas flaggor. Musikinstrumenten till höger gifva sensationer af det öronbedöfvande larm som vid löparnas intåg fyller Stadion.

Högaktningsfullt *O. Elgström.*

Rationell Träning.

Friluftsdårar.

Det behöfs bara, att en person stiger upp en morgon kl. 7 och går ut på Skeppsholmen. Strax är han en friluftsmänniska. Om han går dit ut kl. 1 på dagen, då är det ingenting. Jag vill bara fråga: är det inte lika svårt att gå kl. 1 som kl. 7? Och lika tråkigt? Om det ska bero på det. Alldeles precis. Om han går ut klädd i grå vadmal och lindade ben eller blå kavajkostym och limpsmörgåsklackar och knölpåk, så är han friluftsdyrkare! Jag kan inte förstå meningen med friluft. Är inte luften lika fri i ett rum på Beridarebansgatan som på Skeppsholmen? Visst, och att gå är väl i och för sig ingen konst, det kan ju hvarje inte ofärdig människa. Återstår alltså, att friluftsmänniskan utmärker sig framför oss andra därigenom, att hon kan gå *kl. 7 på morgonen*. Men det kunde vi också, om vi vore uppstigna, men det behöfva vi inte vara vid den tiden. Bevara oss! En friluftsmänniska är alltså en människa, som kan stiga upp om mornarna utan att vara tvungen till det. Det är ju bara en enkel viljeakt. Vi *vill* ligga. *Ville* vi stiga upp, så gjorde vi det. Vi *vill* inte, men därför äro vi väl inte sämre friluftsmänniskor. Men de där, som likt hösäckar ramla utför sina trappor på mornarna och strama upp sig på gatan och lägga vänstra armen på ryggen och bära i väg bara för att de måste möta hvarann vid bestämda träd och lyktstolpar, dom ska kallas friluftsmänniskor! Och som så fort dom kommit hem och porten har slagit igen bakom dom falla ihop till askhögar, som portvakten samlar upp i skyffel och går upp och häller in genom breflådan, och som sedan läggas till sängs och sofva ända till kvällen för att repa sig. August Lindberg och alla andra Lavénare, ånej, försök inte med mig! Och njursten, och gallsten, och andra arter.

Men det *finns* friluftsmänniskor, verkliga friluftsmänniskor. Stadsbud, poliser och von Vegesack på Gust. Adolfs torg. Folk som inte kan tåla att vistas inomhus, och som inte har ro för fria luften ens på nätterna. Jag vet ett stadsbud hvars hustru måste ropa tre gånger på natten — »Är stadsbudet ledigt?!» och ge honom en spik. Jaha, säger han, och tar spiken och rusar ned på gården och springer 37 1/2 hvarf under djupa andningar, hvarpå han lägger spiken i soptunnan och springer tillbaka 37 1/2 hvarf upp och

lägger sig. En natt blef det bråk ty hans hustru försökte med slaskhinken, men det hör inte hit. Han är en kombinerad frilufts- och idrottsman men om honom talar man inte därför att han är professionell förstås, det är inte fint det.

Och så känner jag en polis som alltid är på pass, och som inte i hela sitt lif har anhållit en person

därför att han inte kan tåla att vara inomhus så lång tid som behöfs för att aflämna honom. Han har inte varit under tak på 35 år och brukar gå tre pass på en gång bara för att få dom andras luft också. Men om honom talas inte heller.

Och till slut rekordmannen Vegesack på Gustaf Adolfs torg, som har *stått* i femton år på *samma* fläck.

Att *springa* 6 mil om dagen är nog svårt men att *stå* dem, det är oändligt mycket svårare, åtminstone tröttsammare. Men om honom talar ingen annan än damen, som rår om cigarraffären, utanför hvilken han stått i alla femton åren. Hon behöfde ett bud med en cigarrlåda på julaftonen. Det fanns inga att få. Hon öppnade dörren och bad Vegesack att gå med den. »Har inte tid», sade Vegesack. Han är den största idrottsmannen och friluftsmänniskan af alla, ty för det första kan han *stå* hur länge som helst och stå *ute* hur länge som helst och dessutom är han filosof och det är alldeles säkert ingen af dom andra.

Thomas P. Gillette.

Teckning af T. Schonberg.

PUBLIKEN I STADION.

Amerikanarna.

Svensk.

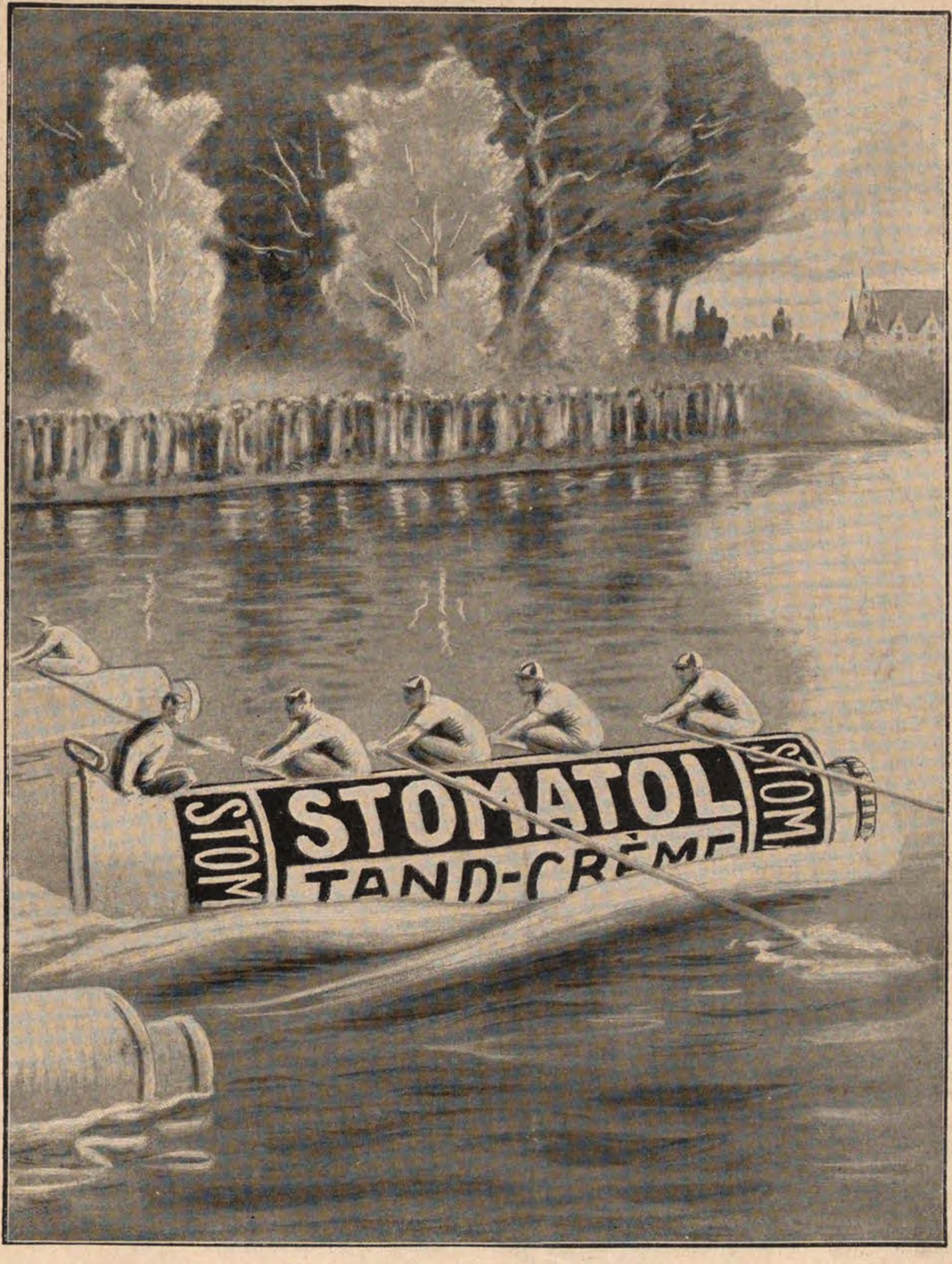

Först vid mål
STOMATOL

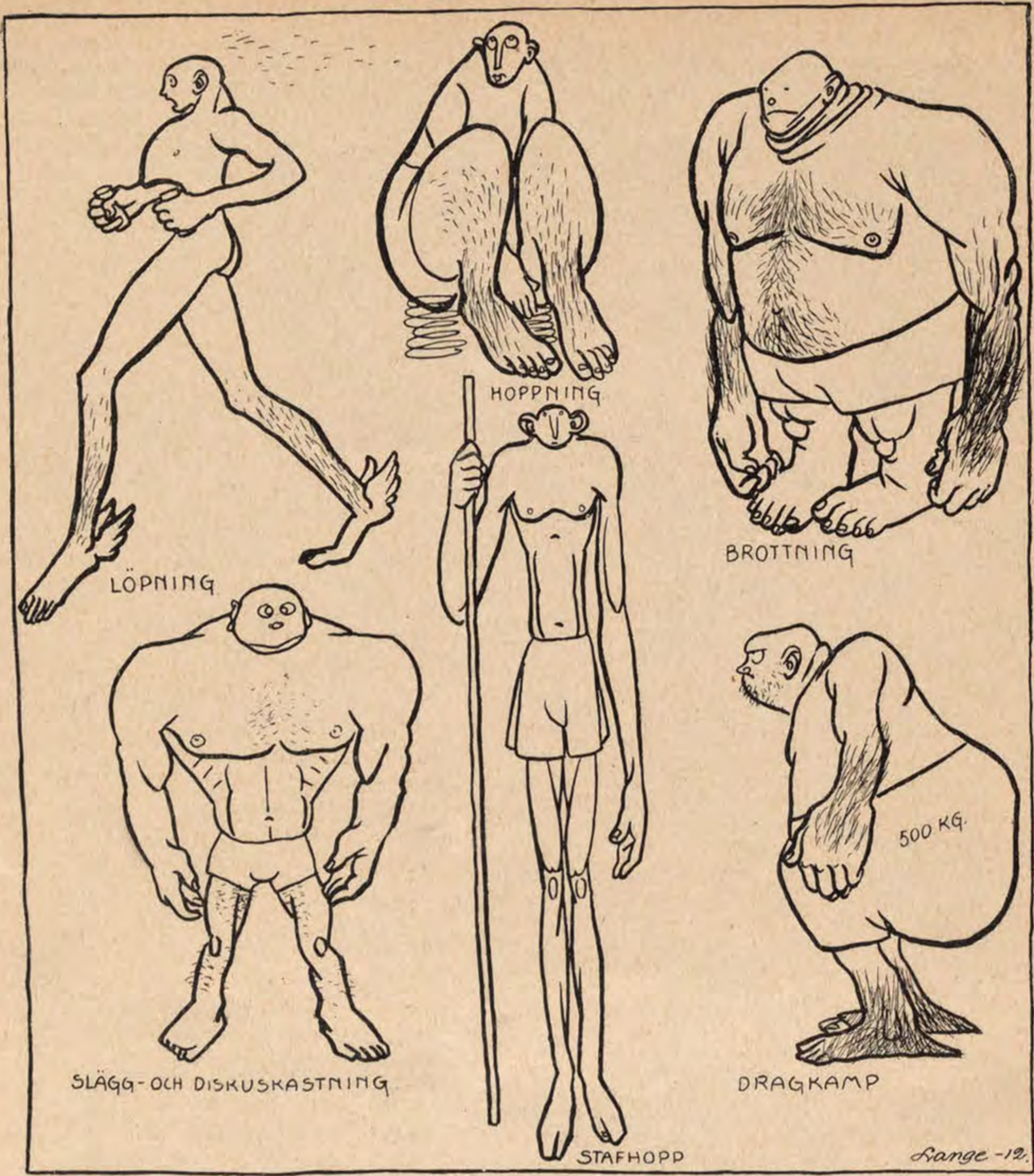

Teckning af E. Lange.

Utveckling.

Alltsedan den grå urtiden har människan med- eller omedvetet arbetat på sin utveckling till högre tillvarelseformer. I våra dagar har man plötsligt upptäckt, att de senaste seklernas arbete inom konst, vetenskap och kultur varit missriktade — kroppen har försummats! Då uppfann man Idrotten och arbetar nu ifrigt på att upphöja mänskligheten på detta område. Vår tid är specialiseringens tid, och för att nå resultat måste man sålunda ägna sig åt någon särskild gren, inom hvilken man har utsikt att nå s. k. mästerskap. Se här några af de ideal, hvarefter vi böra sträfva.

Liksom intellektuell begåfning, som har sitt säte i hjärnan, kan utvecklas och förstoras på de mindre betydande fallenheternas bekostnad, så är det äfven med kroppsliga anlag (se bilden), som kunna vid ändamålsenlig träning under loppet af några generationer fullständigt neutralisera allt oväsentligt. Och eftersom det ändamålsenliga alltid är skönt, och det sköna ändamålsenligt, så är detta helt enkelt: Skönheten i dess högsta potens. På bilden härofvan ha vi äfven — för prydlighetens skull! — antydt hufvudena; det faller af sig själft, att dessa på ett högre utvecklingsstadium äro att anse som rudimentära organ och bortfalla.

AQUAVIT O.P. ANDERSON
SERVERAS PÅ ALLA RESTAURANTER

Ett bref.

Till redaktör *Zetterström.*

Min bäste!

Jag har lärt mig sätta värde på er, ty ni har mera savoir vivre än man antagligen kan ha rätt att fodra af en man i er ställning, men jag måste bekänna att denna välvilja fick en svår stöt då ni önskade få veta om jag hyste sympati för de olympiska spelen. Min vän, hur kan ni verkligen komma på en så besynnerlig idé som att tro att en man af qualite kan intressera sig för sådant. Jag vet väl att H. M:t konungen och H. K. H. kronprinsen ägna dem en flanerande uppmärksamhet, men det bör ej vara eder obekant att dessa på grund af sin höga ställning nödgas visa deltagande för en mängd företeelser, hvilka egentligen ligga utanför en sann gentlemans idévärld, och detta deras deltagande endast är uttryck för det landsfaderliga sinnelag som alltid faller innehafvaren af konungatronen till. Äfvenledes får man bevittna hurusom en och annan ur de bättre klasserna leder och till och med deltager i dessa täflingar, men de utgöra endast undantag från en hedersam regel.

Min bäste kan vara öfvertygad om att jag inte tycker det allra minsta om den tillställning som nu anordnas i hufvudstaden. I min barndom såg jag drängarna på landet öfva sig i de idrotter, som nu bedrifvas under allerhögsta protection, och jag fick redan då afsmak för sådana råa, demokratiska nöjen som armbrytning, atletik och annat som endast har med kroppskrafterna att göra och hvilkas utöfning fordrar en simpelhet i anden som är motbjudande. En verklig man af värld ägnar sig inte heller åt dem, och när man, som stundom händer, hör folk försvara dem med att våra lysande förfäder utmärkte sig för kroppsliga idrotter, glömmer man att dessa aldrig gällde annat pris än en konungs eller en kvinnas ynnest. Hvarje tid måste för öfrigt ha sina ideal i detta hänseende, och det finnes, så vidt jag kan inse, ej mer än två grenar af sport som anstå bättre folk, nämligen kapplöpningar och fiske. I de förra böra emellertid endast deltaga officerare och bland civile blott godsägare af frälse börd. Jag har sett äfven ofrälse människor uppträda som ryttare och affektera ett gentlemanskap till häst, men de ha alltid gjort på mig ett oäkta intryck.

Hvad den andra aristokratiska idrotten beträffar, fisket, har den sitt stora behag, ity att den samtidigt erbjuder tillfälle till contemplation och betraktelser i och öfver naturen, sysselsättningar som äga sitt stora värde för den andliga utvecklingen. För att den skall kunna bedrifvas fordras emellertid att man medför betjänt i och för ej mindre agnets påsättande på kroken än äfven fiskens aftagande, enär detta arbete är smutsfärdigt och jämväl skadligt för händerna. Denna sport idkas också af de högsta i samhället, hvilket visar att den är fullt honett. Till de honetta idrotterna hör förstås äfven jakten, men för min personliga del har jag däraf ingen erfarenhet, beroende på en bestämd motvilja för bösskott. Skjutande irriterar mig — utom salut å konungafamiljens högtidsdagar — men jag har naturligtvis icke rätt att af denna anledning fälla något nedsättande omdöme om en förströelse som bereder våra ädlaste män behag.

Jag har här på eder begäran gifvit skäl för min uppfattning om de olympiska spelen. En försonande egenskap lära de emellertid hafva, enligt hvad jag erfarit af min homme d'affaires. Några aktier som jag äger i ett försäkringsbolag väntas lämna bättre fortune än vanligt beroende på den omtanke de väntade utlänningarne framkallat om den personliga lösegendomen öfver allt i samhället.

Förbindligast

En man med själfaktning.

För tvåtusen år sedan ...

— Hör Myrilla, ej jag mäktar
tygla längre hjärtats åtrå.
O du vet, i dag är festen,
alla Hellas' hjältar samlats.
Ack, jag måste se Melanthos!

— Glauka, toka, icke olik
tycks du mig ett föl som kesar.
Diskus, dolichos och femkamp
äro ej för våra ögon.
Spelen, stiftade af Kronos'
höge son, sin faders bane,
ännu ingen kvinna skådat.

— Hellre tror jag, hvad min älskling
mig om deras upphof täljde.
Hjälten Pelops, sköldbeväpnad,
vann i strid Hippodameia.
Han med sköna lekar hugfäst
minnet af sin kärleksseger.

Vet, jag måste se Melanthos!
Se hans arm, när längst han slungar
spjutet; se hans knä, som trycker
Leokrates ned mot sanden,
och hans sköna fot, som snabbast
honom bär mot rännarmålet.
Skulle jag väl fjärran dväljas,
när den heliga oliven
viras kring hans lena lockar?

— Nu jag hör, att pilbeväpnad
Eros ditt förstånd förvillat.
Skola Parnes' branta klippor
sarga dessa veka lemmar,
skapta att en yngling famna!

— Ack, Myrilla, ej de kunna
sarga värre mina lemmar,
än de sargas af det grymma
kvalet att ej se Melanthos.

Artur Möller.

COINTREAU Liqueur

Generalkommittén i höjdhopp.

Teckningar af A. Engström.

F. af Sandeberg.

J. S. Edström.

F. Löwenadler.

Cl. v. Rosen.

SAMPLE "COLLIE WHISKY" VERY OLD
Serveras å alla förstklassiga restauranter i landet.
Generalagent för Sverige:
GEORG KANT, STOCKHOLM.

CHAMPAGNE DELBECK & Co, REIMS
(KGL. SVENSK HOFLEVERANTÖR)
Serveras å alla förstklassiga restauranter i landet.

Grönköpings Veckoblad

(Grœnkopings Weekly)

N:r 27 | Utkommer **hvarje** vecka | 2 Juli 1912

Welcome!

In this time the swedish people give sy best compliments and tell a welcome to Europe and at the head to England. Ragnar Lodbrok and others gentlemen of antiquity have conquered England and given it the first ghostly tilling. We have from thence a deep sympathie for England and the english people, and we rejoice that you come to us for participate in the olympic games in Stadion.

Stadion! Whats'is? In Roma, a town in Italy, who in antiquity was bigger than to-day and was the London of Italy, it was called Stadium. But in later times this name is changed to Stadion. The reason to this change not is known, but we are inclined to believe that it depend upon the state that the grand count *Johann Philipp Karl Joseph von Stadion* to Wien, born $^{18}/_{6}$ 1763, dead $^{15}/_{5}$ 1824, was a very good footman. If he to-day was living, he certainly got the Marathonprice. From this we can see that a quick foot is the most secure basis for a good name in afterages.

But, that is that. We tell you a heartly welcome and hope that you will show a great deel of ready with your stay with us. That is the bests wishes from hole the swedish people, and with this chime in the *Groenkoping Weekly!*

God save the England! Hurra, hurra, hurra!

De olympiska spelen och Grönköpings Veckoblad.

För närvarande pågå i Stockholm de olympiska spelen, och hela Europa har sina ögon riktade på oss i denna stund. Främlingar från alla jordens länder äro samlade för att täfla om världsrekorden och alla nationer hafva stämt möte i Mälardrottningens sköte. Den svenska pressen hyllar samfäldt utländingarna, och Grönköpings Veckoblad deltar äfven i festfanfarerna. För att alla skola förstå vår välvilja hafva vi skrifvit på de utländska språken, och vi hoppas äfven, att utländingarna skola sentera detta!

Äfven på svenska bringa vi dem härmed ett välkommen!

Balcks porträtt.*

Ce gentilhomme, M. le Colonel Victor Balck ist der wirkliche Vorsitzender of the Olympic games. Er ist ein Mann, très charmant, er spricht deutsch, il parle français, he speak english. Was willst man doch mer?

Er ist die ewige Jugend, un homme sans peur et sans reproche, and he always adjust sy dress before leaving.

The olympic games, was waren sie sans atou?

För att slippa upprepa presentation af hr Balck på alla kulturspråken hafva vi skrifvit hans biografi på franska, tyska och engelska i en artikel, och bör denna anordning tilltala läsaren.

Slakteribiträdet Johannes Åkesson

har i går afrest till Stockholm för att deltaga i tyngdlyftningen wid de olympiska spelen. Med anledning däraf hade Grönköpings atletklubb i torsdags anordnat en lycka-på-resanfest, i hwilken stadens honoratiores äfwen deltogo. Festtalet hölls af kyrkoherden Swensson, som uppmanade hr Åkesson att göra sitt land och sin stad heder på denna köttets stora marknad. Hr Åkesson sade sig hafwa godt hopp, ty kunde han härom dagen bära en nästan hel oxkropp med en spädkalf som pålägg.

Vi weta att wi uttala hela samhällets mening när wi instämma i hans optimistiska syn på saken.

Deutschland, Deutchland!

In dieser Stunde, da das schwedische Volk vom voller Herz Europa und den Sportsmännern Europas seine Wolkomstgrüsse bringt, Groenkoeping und Groenkoepings Wochenblatt auch mit sein wollen. Wir kennen ja alle die altzeitigen Verbindungen die zwichen Schweden und Deutschland existieren. Gustaf II Adolf, der Schneekönig von Norden, hat ja dem deutschen Volk das reines Lutherdom gegeben, und davon kommt der Liebe, der die beiden Völkern vereinigt und in letzen Tagen die schwedisch-deutsche Handelstraktat gemacht. Ganz natürlich denn ist, dass wir heute am herzlichstens Ehr, unsren deutschen Brüder, grüssen. Die Representanten aller europeischen Völkern sind ja wolkommen, aber ihr, Herren Sportsmänner aus Deutschland, legen uns warmest um das Herz. Mögen Sie sehr gut bei uns sich befinden!

Deutsche Kameraden! Leben sie wohl! Hoch, hurrah! Der Wacht am Rhein!

Mes dames et Messieurs!

Soyer les bienvenus!
Une alliance toute morale!
Vive la France!

Annonser.

Stöldförsäkra

med anledning af de Olympiska spelen!

Order mottagas af

Borgmästaren Frithiof Nordbergh

Für Turisten!

Bier und Wienerschnitzel. Porter und Biffstek. Chateaubriang.

Werden alle Tage servierten in **Stadshotell zu Grönköping.**

OBS! Zimmern mit zwei Betten zu leihen!

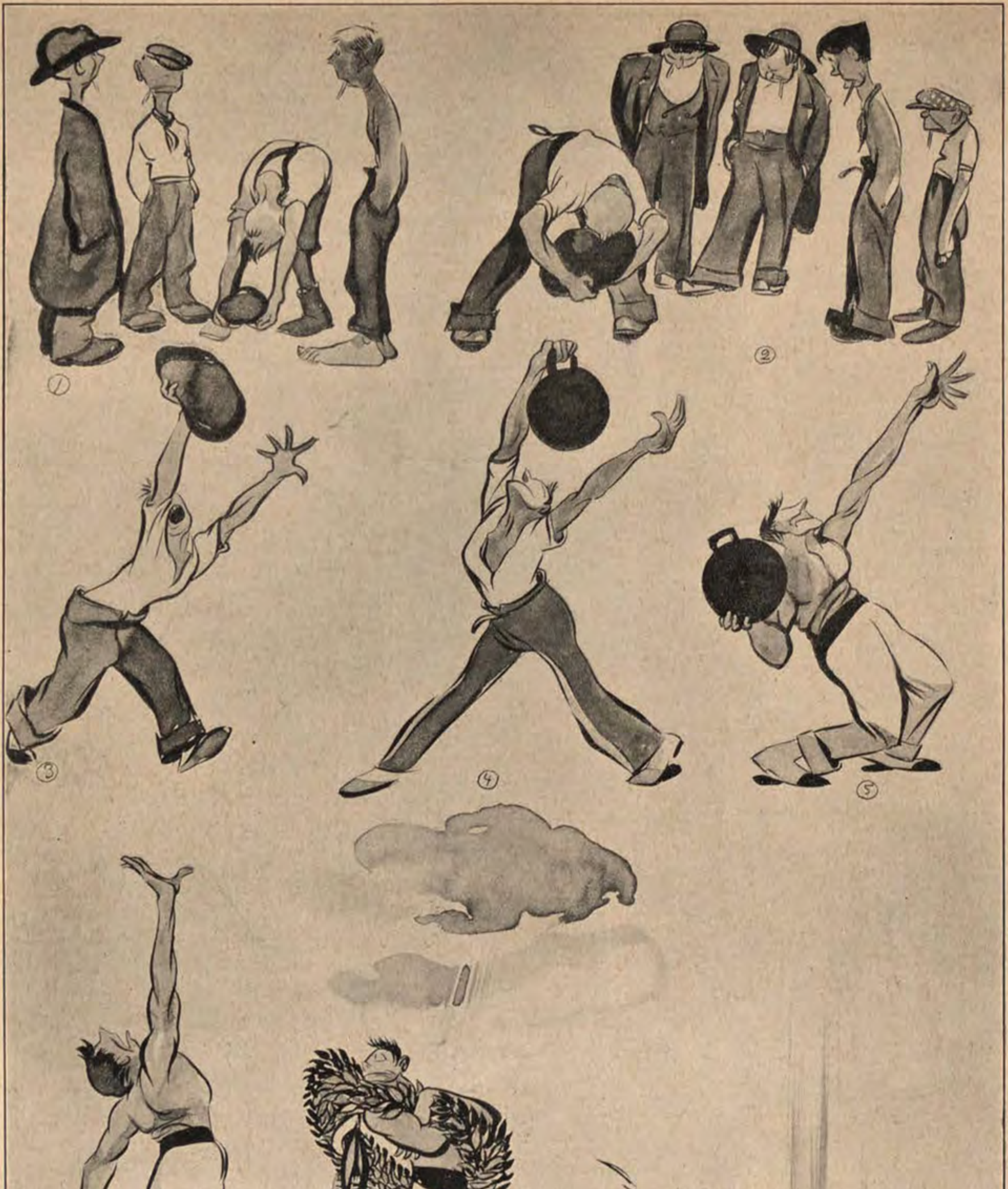

Teckning af P. Myrén.

En Nationalhjälte.

Hans lif, lefverne och sorgliga ändalykt.

Teckning af E. Lange.

Turiströmmen.

Vintersport i Sverige.

Teckning af P. Myrén.

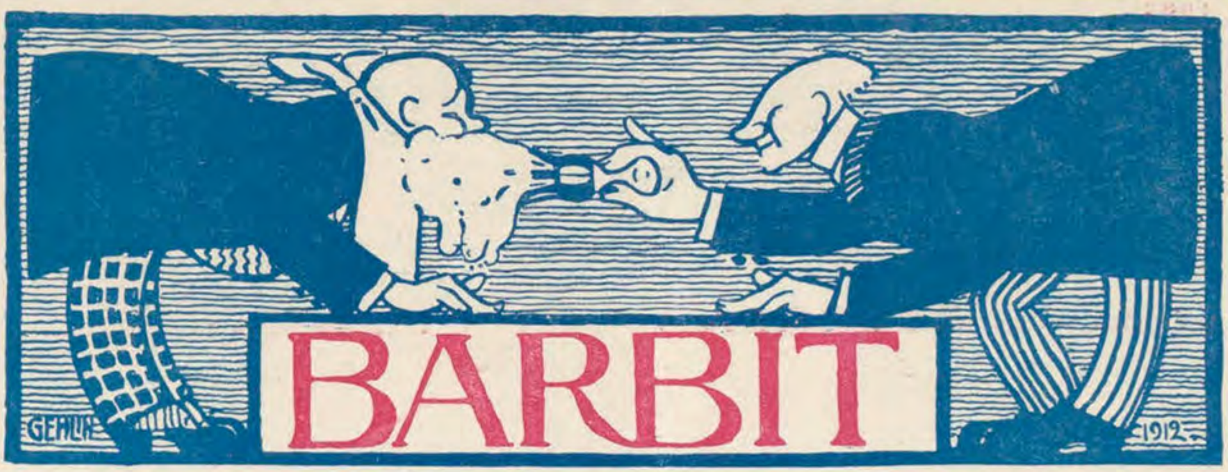

Oxygenolfabrikens flytande rakcrème innehåller **arnika,** hvilket gör att rakningen ej förorsakar hudrodnad och sveda.
Flaskor à 1:50. Tuber à 60 öre.

Glöm ej besöka

SKF

De Svenska Kristallglasbrukens Försäljningsmagasin
Kungl. Hofleverantör.
Stureplan = Gust. Ad. Torg

Svenska Kristaller och Konstglas.

Lämpliga presentartiklar. **Obs.! Alla prislägen.**

Vid inköp af Viner.

Champagne, Cognac & Whisky
erhållas dessa bäst och billigast
direkt
från produktionsorten genom
Torsten Nauckhoff,
STUREPLAN 13, STOCKHOLM. Riks- & Allm. Tel. 76 54
Generalagent för

F. H. BROWN, Bordeauxvin & Cognac Bordeaux
JULES VATEL & C:o., Champagne Epernay
VINCENT FRERES, Bourgogneviner Beaune
FINCK-HAFFNER, Rhen- & Moselviner Mainz
W. CHILLING- Port- & Sherryviner WORTH & SON, London
FRANCISCO J. WASCON- Madeiravin CELLOS, Madeira
W:m FOULDS & C:o. Ltd, Whisky Paisley

Priskuranter och profver sändas på begäran!

Hvilka som vinna i FEMTE OLYMPIADEN är ej godt att veta,

men

MALMÖ KORT

VINNA ALLTID

de amplaste erkännanden för
elegans och utmärkt kvalité.

Till salu hos alla välförsedda återförsäljare samt i parti hos

SKÅNSKA LITHOGR. AKTIEBOLAGET, Malmö.

Afdelningskontor i Stockholm — Sture Hildestrand. —
Drottninggatan 51.

Riks **57 58.** Allm. **74 11.**

1882 1912

PAUL U. BERGSTRÖMS AKTIEBOLAGS AFFÄRSHUS.

STOCKHOLM 74 & 76 Drottninggatan 74 & 76 Hörnet af Kungsgat.

Skandinaviens **STÖRSTA** specialaffär i **HERRARTIKLAR**

*Genom direkt förbindelse med kontinentens förnämsta firmor äro vi alltid i tillfälle i **första** hand erbjuda **de sista nyheterna.***

Obs.! Affären upptager **båda husens alla våningar** med **särskilda afdelningar** för:

Finaste
Herr-Skrädderi
efter Engelskt mönster.
Fullständig och välsorterad
Herrekipering.
Specialité:
Alla sorters
Filt-, Strå- och Äkta Panama
Hattar.
Sport-, Res- o. Segel-
Mössor.
Alla sorters
Underkläder,
Sportkläder,
Kragar och Manschetter.
Halsdukar
i tusentals fina mönster.
Käppar,
Paraplyer,
Skodon,
Reseffekter,
Resplaids och
Filtar m. m.
Prima reela varor.

Eleganta och välgjorda
Herr-Kläder
i högfina och medelkvalitéer.
Kavaj-Kostymer
fr. 25:— till 75:— Kr.
Sommar-lätta
Kostymer till
Kr. 11:—, 14:50, 20:— 25:—, 35:—, 42:— och 50:— Kr.
Smoking-, Bonjour- och
Frackkostymer.
Ulstrar,
Öfver-Rockar.
Svenska & Engelska
Regn-Rockar
och
Regn-Kragar.
Fina och välgjorda
Kläder
för Ynglingar
och Gossar
i alla storlekar.
Billiga bestämda priser.

PAUL U. BERGSTRÖMS A. B. Drottninggatan 74 & 76

Hörnet af Kungsgat.

Obs.! Anhalt för Hvit spårvagn.

TRYCKT HOS P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG, STOCKHOLM 1912.